

פרשת תרומה

העלוז לברכת והצלחת
יחזקאל יצחקי וב"ב
כל הברכות והישועות

כל הזכויות שמורות

אהל פינחס

אבות ובנים

שע"י בית הכנסת "שמואל הנביא" לעדת התרגום רח' שמואל הנביא 55

מי שרצה, לתקאל!

אסופר בגמרא מסכת ברכות: שבשעה שסיים רבן גמליאל את נשיאותו והיא הועברה לרבי אלעזר בן עזריה: אותו היום סילקוהו לשומר הפתח ונתנה להם רשות לתלמידים ליכנס. שהיה רבן גמליאל מכריז ואומר: "כל תלמיד שאין תוכו כבדו - לא יכנס לבית המדרש". באותו היום התווספו כמה ספסלים בבית המדרש... אחד אמר: התווספו ארבע מאות ספסלים; ואחד אמר: שבע מאות ספסלים. היה מצטער רבן גמליאל, ואמר: אולי חס ושלום מנעתי תורה מישראל.

פעם רבי אברהם יעקב - האדמו"ר מסדיגורא זצ"ל: מיהו היה אותו שומר מופלא שידע לזהות מבין תלמידי החכמים האם תוכו כבדו או לא!?

אלא תירץ הרבי: באמת השערים היו נעולים על מנעול ובריח, אולם מי שרצה בכל מאודו להיכנס כבר מצא את הדרך - היה הוא נוקט בכל האמצעים על מנת לזכות וללמוד בבית המדרש ולהיכנס פנימה... תלמיד כזה - סיים הרבי - החפץ כל כך בלימוד התורה, זוהי ההוכחה הברורה ביותר שתוכו כבדו...

המשיכו בחזרה על הלימוד!!

משל ונמשל

אעשה עם שני ידידים שנסעו ליריד בעיר הגדולה לצורך מסחר. האחד קנה בדי משי יקרים והשני השקיע את כספו בבדי צמר משובחים. בדרך חזרה נפגשו שני הסוחרים ושוחחו על עסקי הבדים כשכל אחד מתפאר בסחורה שקנה, בטיבה ובמחיר הזול שהשיג בעבורה. לפתע עלה במוחם רעיון להחליף את הסחורות ביניהם.

בעל בדי המשי ייתן את סחורתו לחברו, והלה בתמורה ייתן לו את בדי הצמר היוקרתיים. אמרו ועשו. יוצא אם כן, שבעל המשי נשאר עם צמר וללא משי, ואילו חברו נשאר ללא הצמר אבל עם משי יקר...

התורה הקדושה - איננה כן, אלא אדם אחד לומד משנה מ"סדר נזיקין" ואדם אחר, לומד משנה מ"סדר מועד", כאשר נפגשים שניהם אומר האחד לחברו: "למד אותי את מה שלמדת ואני אלמד אותך את מה שאני יודע". נמצא שלכל אחד מהם יש לבסוף גם את המשנה מ"סדר נזיקין" וגם את המשנה מ"סדר מועד" היש מקח גדול מזה!?

זה שאמר הכתוב: "כי לקח טוב נתתי לכם תורתי אל תעזובו".

מידת חסד - סיימת לקרוא העבר לחבר

החומר מוקט מספרי ראשונים ואחרונים

לרפואה שלימה
סוגי שולמית בת חרדה

לעילוי נשמת
רחל בת חנה

להקדשות
052-7656075

לעילוי נשמת
אפרים אליהו בן מרים

לברכת והצלחת
יוסף נקי בן שרה וב"ב

צריך אדם לשמור בסוד את כל מעשיו הטובים ולא לפרסם.

כחור אחד לפסיכולוג במשך ארבע שנים. שילם המון כסף ועדיין לא נרפא מהפחד שלו מ"המפלצות שמתחת למיטה שלך". עד שלפתע הבחור הפסיק להגיע לטיפולים. אחרי תקופה הפסיכולוג פוגש את הבחור, שמח ומאשר. שואל הפסיכולוג, איך נרפאת? "עונה הבחור, "הלכתי למישהו אחר, והוא ממש ריפא אותי"... שואל הפסיכולוג, "מה הוא היה פסיכולוג קליני? פסיכיאטר? אומר הבחור..."

"הוא היה נגר, והוא פשוט חתך את הרגליים של המיטה שלי"...

קר בחור

כשהמקובל הרב יצחק כדורי זצ"ל בנה את הישיבה שלו, החל בגיוס תורמים לבניין המפואר. ניגש אליו אחד מהעשירים הגדולים ובעלי לב רחב ושאל אותו: "מחילה הרב בכמה מדובר? אני אתן את הכל ובלבד שהרב לא יכתת את רגליו..." נדהם האיש לגלות שהרב סרב לקבל ממנו את כל הסכום, בטענה שהוא מעוניין שכולם יהיו שותפים בזכות הזו...

כך גם אומר הקב"ה לבני ישראל: "מאת כל איש אשר ידבנו ליבו - תקחו את תרומתי" למרות שבני ישראל יצאו ברכוש גדול ממצרים, והיה ביכולתו של כל אחד מהם לבנות את המשכן לבדו.

אולם הקב"ה ביקש לזכות את כולם במצווה החשובה של בניית המשכן משום כך ציווה: "מאת כל איש..."

אף המתכת הפחותה ביותר מזהוהו חלק בלתי נפרד מבניית המשכן והשכנת ה' בתוכו, כדי שנלמד שגם מצווה קטנה היא חשובה כגדולה.

אלה בפרשה

"דבר אל בני ישראל ויקחו לי תרומה" מדוע כתוב: "ויקחו לי תרומה" ולא כתוב: "ויתנו לי תרומה"?

איש שבנתינת הצדקה אנו מקיימים מצווה גדולה, יוצא אם כן, שבנתינה זו אנו לוקחים לעצמנו מצווה. וכך נאמר במדרש רבה: "יותר ממה שבעל הבית עושה עם עני, עושה העני עם בעל הבית." - נכון שבעל הבית נותן פרוטה לעני, אולם העני גורם לבעל הבית שיקיים מצווה השווה יותר מאלפי זהב וכסף!

3 מידות בנותני צדקה

זה"ב - זה הנותן בריא. אין הוא מתמהמה לתת וזו היא דרך חייו. **כס"ף** - כשיש סכנה פודה. כשבאה על צרה רץ לבית הכנסת ותורם ביד נדיבה. **נחש"ת** - נתינת חולה שאומר תנו. זה שאף פעם לא נתן וכעת ממיתת חוליו מצווה שיתנו כופר נפש עבורו - הוא כבר לא יכול לתת... זוהי הדרגה הפחותה ביותר.

מעשה שהיה

נאמרים אנחנו בפתיחתו של חודש אדר שהוא חודש שיש בו מצווה של "משלוח מנות איש לרעהו ומתנות לאביונים". המון רצה לקטרג, בשל מצות הצדקה... הוא ידע מה כוחה של צדקה מסוגל... באו חז"ל ואמרו לנו "צריכים לתקן את מכירת יוסף... צריכים לתת מחצית השקל... כנגד זה, שגרמנו לצער של אח"...

סיפור מזעזע שסיפר אחד: פעם אחת הייתי בלוויה, של יהודי אחד שנפטר. אחד שהיה מסובך בצרות גדולות... היה שם אחד הפוסקים הגדולים בדורנו... אני לא רוצה להזכיר את שמו... הוא גמר את ההלוויה ואמר: "רבתי, אף אחד לא חייב בנטילת ידיים... אתם יכולים ללכת הביתה בלי נטילת ידיים" היה רעש בציבור... "מה זה בלי נטילת ידיים? הייתכן?!"

כשהוא שמע שיש רחשים בקהל, הוא הרים את ידו ואמר: "מה אתם מתפלאים?! הרי למה נוטלים ידיים אחרי לוויה כדי שנאמר 'דינו לא שפכו את הדם הזה'... אנחנו לא אשמים בפטירה שלו" המשיך הרב בקול תקיף ואמר: "אנחנו אשמים בפטירה שלו, כי ידענו כמה הוא סובל, ואף אחד לא התייחס לזה!!! ובגלל זה הוא נפטר!..."

כתוב בחז"ל: שבחודש הזה "כל הפושט יד, נותנים לו"... זה לא סתם ככה ולא רק בארץ - "כל הפושט יד נותנים לו"... אלא הקב"ה עושה למעלה בדיוק את אותו דבר ודן אותנו לפי זה, כל מי שפושט יד... אומר הקב"ה: "בא ונראה... אם כשמישהו פושט את היד - האם אתה נותן ביד נדיבה?..."

הבה נתחזק בעניין הצדקה - ניתן תרומה ביד נדיבה ומן השמיים ישיבו לנו כגמולינו הטוב...

מסיבת ר"ח אדר

הראשון לצ"ח הרב שלמה עמאר שליט"א